Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EF

af 25. november 2003

om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding

(EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/51/EU af 11. maj 2011	L 132	1	19.5.2011
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024	L 1347	1	22.5.2024

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EUT L 241 af 10.9.2013, s. 10 (2003/109/EF)
►**C2** Berigtigelse, EUT L 90926 af 25.11.2025, s. 1 (2024/1347)

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2003/109/EF

af 25. november 2003

om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge:

a) de betingelser, hvorpå en medlemsstat meddeler tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på dens område, status som fastboende udlænding eller inddrager denne status, og de dertil knyttede rettigheder, og

b) betingelserne for ophold i andre medlemsstater end den, der har meddelt tredjelandsstatsborgere status som fastboende udlænding.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »tredjelandsstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikel 17, stk. 1

b) »fastboende udlænding«: en tredjelandsstatsborger, der har opnået status som fastboende udlænding i henhold til artikel 4-7

c) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der først meddeler en tredjelandsstatsborger status som fastboende udlænding

d) »anden medlemsstat«: en anden medlemsstat end den, der først har meddelt en tredjelandsstatsborger status som fastboende udlænding, og hvori denne udøver sin opholdsret

e) »familiemedlemmer«: tredjelandsstatsborgere, som opholder sig i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ([1])

▼M1

f) »international beskyttelse«: international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse ([2])

([1]) EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.
([2]) EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

▼B

g) »EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding«: opholdstilladelse, som medlemsstaten udsteder, når den pågældende person opnår status som fastboende udlænding.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der

a) har taget ophold med henblik på studier eller erhvervsuddannelse

▼C1

b) har tilladelse til ophold i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse eller har ansøgt om tilladelse til ophold på dette grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status

▼M1

c) har tilladelse til ophold i en medlemsstat i medfør af en anden form for beskyttelse end international beskyttelse eller har ansøgt om opholdstilladelse på det grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status

d) har ansøgt om international beskyttelse, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om

▼B

e) har taget ophold af årsager, der udelukkende er af midlertidig karakter, f.eks. arbejde som au pair eller sæsonarbejder, som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder med henblik på grænseoverskridende tjenesteydelser eller som leverandør af grænseoverskridende tjenesteydelser, eller hvis opholdstilladelsen formelt er blevet begrænset

f) har en retsstilling, som er fastsat ved Wienerkonventionen fra 1961 om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen fra 1963 om konsulære forbindelser, konventionen fra 1969 om særlige missioner eller Wienerkonventionen fra 1975 om staters repræsentation over for internationale organisationer af universel karakter.

3. Dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse af gunstigere bestemmelser, der måtte gælde i henhold til:

a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelande på den anden side

b) bilaterale aftaler, der før direktivets ikrafttræden er indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland

▼M1

c) den europæiske bosættelseskonvention af 13. december 1955, den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961, den reviderede europæiske socialpagt af 3. maj 1987, den europæiske konvention om vandrende arbejdstageres retsstilling af 24. november 1977, punkt 11 i tillægget til konventionen om flygtninge af 28. juli 1951, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, og den europæiske overenskomst af 16. oktober 1980 om overførsel af ansvar for flygtninge.

▼B

KAPITEL II

STATUS SOM FASTBOENDE UDLÆNDING I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 4

Opholdets varighed

1. Medlemsstaterne meddeler tredjelandsstatsborgere, der har opholdt sig lovligt og uden afbrydelse på deres område i fem år umiddelbart forud for indgivelsen af den relevante ansøgning, status som fastboende udlænding.

▼M1

1a. Medlemsstaterne tildeler ikke status som fastboende udlænding på grundlag af international beskyttelse i tilfælde af tilbagekaldelse eller afslutning af international beskyttelse eller afslag på forlængelse heraf, jf. artikel 14, stk. 3, og artikel 19, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF.

▼B

2. Perioder med ophold af de årsager, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, litra e) og f), medregnes ikke ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

Med hensyn til de tilfælde, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, litra a), hvor den pågældende tredjelandsstatsborger har fået en opholdstilladelse, som vil sætte ham/hende i stand til opnå status som fastboende udlænding, kan perioder, hvori den pågældende har opholdt sig i landet med henblik på studier eller erhvervsuddannelse, medregnes, dog kun med halvdelen, ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

▼M2

For så vidt angår personer, der har fået tildelt international beskyttelse, tages der ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede periode hensyn til perioden mellem datoen for indgivelsen af den ansøgning om international beskyttelse, der ligger til grund for tildelingen af den pågældende internationale beskyttelse, og datoen for udstedelsen af den opholdstilladelse, der er omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2024/1347 ([1]).

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼B

3. Perioder, hvor personen har været fraværende fra den pågældende medlemsstats område, afbryder ikke varigheden af den i stk. 1 nævnte periode og medregnes ikke ved beregningen, såfremt de er kortere end seks på hinanden følgende måneder og ikke overstiger ti måneder i alt inden for den i stk. 1 nævnte periode.

I specifikke eller usædvanlige tilfælde af midlertidig karakter og i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale ret, kan disse acceptere, at en længere fraværsperiode end den, der omhandles i første afsnit, ikke afbryder varigheden af den i stk. 1 nævnte periode. I sådanne tilfælde medregner medlemsstaterne ikke den pågældende fraværsperiode ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode.

Uanset andet afsnit kan medlemsstaterne ved beregningen af den i stk. 1 nævnte periode medregne fraværsperioder i forbindelse med udstationering af arbejdsmæssige grunde, herunder som led i levering af grænseoverskridende tjenesteydelser.

▼M2

3a. Når det konstateres, at en person med international beskyttelse opholder sig i en anden medlemsstat end den, der har tildelt international beskyttelse, uden at have ret til ophold eller bopæl dér i overensstemmelse med relevant national ret, EU-ret eller folkeret, tages perioden med lovligt ophold i den medlemsstat, der har tildelt international beskyttelse, forud for en sådan situation ikke i betragtning ved beregningen af den i stk. 1 omhandlede periode.

Uanset første afsnit kan medlemsstaterne, navnlig hvor personen med international beskyttelse godtgør, at årsagen til, at den pågældende har taget ophold eller bopæl uden at have ret dertil, var på grund af omstændigheder, som ligger uden for vedkommendes kontrol, i overensstemmelse med deres nationale ret fastsætte, at beregningen af den i stk. 1 omhandlede periode ikke afbrydes.

▼B

Artikel 5

Betingelser for at opnå status som fastboende udlænding

1. Medlemsstaterne kræver af tredjelandsstatsborgere bevis for, at de til sig selv og de familiemedlemmer, som de har forsørgerpligt over for, råder over:

a) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de pågældende kan forsørge sig selv og deres familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til mindsteniveauet for lønninger og pensioner forud for ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding

b) en sygeforsikring, der dækker alle de risici, der normalt er dækket for den pågældende medlemsstats egne statsborgere.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandsstatsborgere opfylder integrationsbetingelser i overensstemmelse med national ret.

▼B

Artikel 6

Offentlig orden og offentlig sikkerhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en person status som fastboende udlænding, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Når medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, skal de tage hensyn til grovheden eller arten af personens krænkelse af den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed eller til den fare, der er forbundet med vedkommende, samtidig med at de tager behørigt hensyn til varigheden af opholdet og tilknytningen til opholdslandet.

2. Det i stk. 1 omhandlede afslag må ikke begrundes med økonomiske forhold.

Artikel 7

Opnåelse af status som fastboende udlænding

1. For at opnå status som fastboende udlænding skal den pågældende tredjelandsstatsborger indgive en ansøgning til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende opholder sig. Tredjelandsstatsborgeren vedlægger den i henhold til national ret fastsatte dokumentation for, at vedkommende opfylder betingelserne i artikel 4 og 5, samt, hvis det er påkrævet, gyldig rejselegitimation eller en bekræftet kopi heraf.

Den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, kan også omfatte dokumentation vedrørende passende boligforhold.

2. De kompetente nationale myndigheder giver den person, der har indgivet ansøgningen, skriftlig meddelelse om den afgørelse, der er truffet, hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest seks måneder efter ansøgningsdatoen. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandsstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning.

Den tidsfrist, der er omhandlet i første afsnit, kan forlænges i særlige tilfælde, hvis behandlingen af en ansøgning er kompliceret.

Endvidere orienteres den pågældende person om sine rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv.

Eventuelle konsekvenser af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i denne bestemmelse, afgøres efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

3. Hvis betingelserne i artikel 4 og 5 er opfyldt, og den pågældende ikke udgør en trussel som omhandlet i artikel 6, meddeler medlemsstaten den pågældende tredjelandsstatsborger status som fastboende udlænding.

Artikel 8

EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge

1. Status som fastboende udlænding er permanent, jf. dog artikel 9.

▼B

2. Medlemsstaterne udsteder EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge til fastboende udlændinge. Tilladelsen er gyldig i mindst fem år. Ved udløbet forlænges den automatisk efter ansøgning, hvis det er påkrævet.

3. EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge udstedes i form af en selvklæbende mærkat eller et særskilt dokument. Den udformes efter reglerne og standardmodellen i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ([1]). Under rubrikken »Tilladelsens art« anfører medlemsstaterne »Fastboende udlænding — EF«.

▼M1

4. Når en medlemsstat udsteder en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge til en tredjelandsstatsborger, som den har tildelt international beskyttelse, indsætter den følgende bemærkning i den berørte fastboende udlændings EU-opholdstilladelse under »bemærkninger«: »International beskyttelse tildelt af [medlemsstatens navn] den [dato]«.

5. Når en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge udstedes af en anden medlemsstat til en tredjelandsstatsborger, der allerede har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge udstedt af en anden medlemsstat, der indeholder den i stk. 4 omhandlede bemærkning, anfører den anden medlemsstat samme bemærkning i den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse.

Inden den anden medlemsstat anfører den i stk. 4 omhandlede bemærkning, anmoder den den medlemsstat, der er nævnt i den pågældende bemærkning, om at oplyse, hvorvidt den fastboende udlænding stadig er omfattet af international beskyttelse. Den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger. Hvis international beskyttelse er blevet inddraget ved en endelig afgørelse, anfører den anden medlemsstat ikke bemærkningen.

6. Hvis ansvaret for international beskyttelse af den fastboende udlænding i overensstemmelse med relevante internationale instrumenter eller national lovgivning er blevet overført til den anden medlemsstat efter udstedelsen af den i stk. 5 omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, ændrer den anden medlemsstat den i stk. 4 omhandlede bemærkning i overensstemmelse hermed senest tre måneder efter overførslen.

▼B

Artikel 9

Inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding

1. Fastboende udlændinge har ikke længere ret til at beholde deres status som fastboende udlændinge i følgende tilfælde:

a) hvis det fastslås, at status som fastboende udlænding er opnået ved svig

b) hvis den pågældende udvises under de i artikel 12 omhandlede omstændigheder

([1]) EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

▼B

c) hvis den pågældende har været fraværende fra Fællesskabets område i en periode på tolv på hinanden følgende måneder.

2. Uanset stk. 1, litra c), kan medlemsstaterne fastsætte, at fravær, der overstiger tolv på hinanden følgende måneder, eller fravær af specifikke eller usædvanlige grunde ikke medfører inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en fastboende udlænding ikke længere har ret til at beholde sin status som fastboende udlænding, hvis den pågældende udgør en trussel mod den offentlige orden som følge af grovheden af de lovovertrædelser, vedkommende har begået, men denne trussel ikke begrunder udvisning efter artikel 12.

▼M1

3a. Medlemsstaterne kan inddrage en status som fastboende udlænding i tilfælde af tilbagekaldelse af, afslutning af eller afslag på forlængelse af international beskyttelse, jf. artikel 14, stk. 3, og artikel 19, stk. 3, i direktiv 2004/83/EF, hvis den pågældende status som fastboende udlænding blev opnået på grundlag af international beskyttelse.

▼B

4. En fastboende udlænding, der har haft ophold i en anden medlemsstat i overensstemmelse med kapitel III, har ikke længere ret til at beholde sin status som fastboende udlænding i den første medlemsstat, hvis en sådan status meddeles i en anden medlemsstat, jf. artikel 23.

Under alle omstændigheder har den pågældende ikke længere ret til at bevare sin status som fastboende udlænding i den pågældende medlemsstat efter seks års fravær fra den medlemsstat, der meddelte status som fastboende udlænding.

Uanset andet afsnit kan den pågældende medlemsstat fastsætte, at den fastboende udlænding af specifikke grunde kan bevare sin status som fastboende udlænding i den pågældende medlemsstat i tilfælde af fravær i en periode, der overstiger seks år.

5. For så vidt angår de i stk. 1, litra c), og stk. 4 omhandlede tilfælde fastsætter medlemsstater, der har meddelt en sådan status, bestemmelser om en forenklet procedure for generhvervelse af status som fastboende udlænding.

Denne procedure gælder især for personer, der har haft ophold i en anden medlemsstat for at gennemføre studier.

Betingelserne og proceduren for generhvervelse af status som fastboende udlænding fastsættes i henhold til national ret.

6. Udløb af en fastboende udlændings EF-opholdstilladelse må under ingen omstændigheder medføre inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding.

▼B

7. Hvis inddragelse eller fortabelse af status som fastboende udlænding ikke medfører udsendelse, tillader medlemsstaten, at den pågældende person fortsat kan opholde sig på dens område, hvis vedkommende opfylder de betingelser, der er fastsat i den nationale lovgivning, og/eller hvis den pågældende ikke udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

Artikel 10

Proceduremæssige garantier

1. Enhver afgørelse om afslag på en ansøgning om opnåelse af status som fastboende udlænding eller om at inddrage denne status skal begrundes behørigt. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandsstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen herfor.

2. Hvis der gives afslag på ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding, eller hvis denne status inddrages eller fortabes, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornyes, har den pågældende ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 11

Ligebehandling

1. En fastboende udlænding har samme rettigheder som medlemsstatens statsborgere med hensyn til følgende:

a) adgang til lønnet arbejde og selvstændig virksomhed, forudsat at arbejdet ikke — heller ikke lejlighedsvis — vedrører udøvelsen af offentlig myndighed, og ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder regler om afskedigelse og løn

b) undervisning og erhvervsuddannelse, herunder tilskud og stipendier i overensstemmelse med national lovgivning

c) anerkendelse af erhvervskompetencegivende eksamensbeviser og andre kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer

d) social sikring og centrale ydelser, der tildeles som social bistand i henhold til national lovgivning

e) skattefordele

f) adgang til samt levering af goder og tjenesteydelser, som står til rådighed for offentligheden, herunder adgang til en bolig

g) foreningsfrihed og mulighed for medlemskab af arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller enhver anden faglig organisation, herunder de fordele, der er forbundet med denne type organisationer, med forbehold af nationale bestemmelser om offentlig orden og offentlig sikkerhed

h) frit at færdes på hele den pågældende medlemsstats område inden for de begrænsninger, der fastsættes af den nationale lovgivning af sikkerhedsmæssige hensyn.

▼B

2. For så vidt angår stk. 1, litra b), d), e), f) og g), kan den pågældende medlemsstat begrænse ligebehandling til de tilfælde, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for den fastboende udlænding eller de familiemedlemmer, som vedkommende ansøger om ydelser til, ligger inden for den pågældende medlemsstats område.

3. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandling med den pågældende medlemsstats statsborgere i følgende tilfælde:

a) Medlemsstaterne kan opretholde begrænsninger i adgangen til erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i tilfælde, hvor en sådan virksomhed i overensstemmelse med den eksisterende nationale lovgivning eller EF-lovgivning er forbeholdt den berørte medlemsstats statsborgere, EU-borgere eller EØS-borgere.

b) Medlemsstaterne kan kræve bevis for passende sprogkundskaber med henblik på adgang til undervisning og erhvervsuddannelse. Adgang til studier på universitetsniveau kan gøres betinget af, at særlige uddannelsesmæssige forudsætninger er opfyldt.

4. Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandling med hensyn til social bistand og social beskyttelse til centrale ydelser.

▼M1

4a. For så vidt angår den medlemsstat, der tildelte international beskyttelse, berører stk. 3 og 4 ikke direktiv 2004/83/EF.

▼B

5. Medlemsstaterne kan beslutte at tildele yderligere ydelser på de områder, der er omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan endvidere beslutte at give ligebehandling på områder, der ikke er omfattet af stk. 1.

Artikel 12

Beskyttelse mod udvisning

1. Medlemsstaterne kan kun træffe afgørelse om at udvise en fastboende udlænding, hvis vedkommende udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

2. Det i stk. 1 omhandlede afslag må ikke begrundes i økonomiske forhold.

3. Før der træffes afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding, skal medlemsstaterne tage hensyn til følgende forhold:

a) varigheden af opholdet på medlemsstatens område

b) den pågældendes alder

c) konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer

▼B

d) tilknytningen til opholdslandet eller manglende tilknytning til oprindelseslandet.

▼M1

3a. Når en medlemsstat beslutter at udvise en fastboende udlænding, hvis EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, anmoder den den medlemsstat, der er nævnt i den pågældende bemærkning, om at oplyse, hvorvidt den berørte person stadig er omfattet af international beskyttelse i denne medlemsstat. Den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, svarer senest en måned efter at have modtaget anmodningen om oplysninger.

3b. Hvis den fastboende udlænding stadig er omfattet af international beskyttelse i den medlemsstat, der er nævnt i bemærkningen, udvises vedkommende til denne medlemsstat, som med forbehold af den gældende EU-lovgivning eller nationale lovgivning og af princippet om familiens enhed straks og uden formaliteter tager den berørte person og dennes familiemedlemmer tilbage.

3c. Uanset stk. 3b bevarer den medlemsstat, der traf afgørelsen om udvisning, retten til i overensstemmelse med dens internationale forpligtelser at udsende den fastboende udlænding til et andet land end den medlemsstat, der tildelte international beskyttelse, hvis den berørte person opfylder betingelserne i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF.

▼B

4. Når der er truffet afgørelse om udvisning, har den fastboende udlænding ret til at lade sagen prøve ved domstolene i den pågældende medlemsstat.

5. Fastboende udlændinge, der ikke råder over tilstrækkelige midler, har ret til retshjælp på samme vilkår som opholdsstatens egne statsborgere.

▼M1

6. Denne artikel berører ikke artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/83/EF.

▼B

Artikel 13

Gunstigere nationale bestemmelser

Medlemsstaterne kan udstede permanente eller tidsubegrænsede opholdstilladelser på gunstigere vilkår end fastsat i dette direktiv. Sådanne opholdstilladelser giver ikke adgang til opholdsret i andre medlemsstater som omhandlet i kapitel III i dette direktiv.

KAPITEL III

OPHOLD I DE ANDRE MEDLEMSSTATER

Artikel 14

Princip

1. En fastboende udlænding opnår ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der har givet vedkommende status som fastboende udlænding, i en periode på over tre måneder, forudsat at betingelserne i dette kapitel er opfyldt.

▼B

2. En fastboende udlænding kan opholde sig i en anden medlemsstat med følgende begrundelse:

a) for at udøve erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende

b) for at studere eller gennemføre en erhvervsuddannelse

c) af andre årsager.

3. I tilfælde af udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, jf. stk. 2, litra a), kan medlemsstaterne undersøge situationen på deres arbejdsmarked og anvende deres nationale procedurer vedrørende krav i forbindelse med henholdsvis besættelse af en ledig stilling eller udøvelse af en sådan virksomhed.

Af arbejdsmarkedspolitiske årsager kan medlemsstaterne foretrække EU-borgere, tredjelandsstatsborgere, hvis dette fremgår af EF-lovgivningen, samt tredjelandsstatsborgere, der har lovligt ophold og modtager arbejdsløshedsunderstøttelse i den pågældende medlemsstat.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne begrænse det samlede antal personer, der har ret til opholdstilladelse, forudsat at gældende lovgivning på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv allerede sætter sådanne grænser for tredjelandsstatsborgeres adgang.

5. Dette kapitel vedrører ikke en fastboende udlændings ophold på medlemsstaternes område:

a) som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder med henblik på ydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser

b) som yder af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning fastsætte de betingelser, hvorunder fastboende personer, der ønsker at flytte til en anden medlemsstat med henblik på at udøve erhvervsmæssig aktivitet som sæsonarbejder, kan opholde sig i denne medlemsstat. Grænsearbejdere kan også være omfattet af særlige bestemmelser i den nationale lovgivning.

6. Dette kapitel anfægter ikke den relevante EF-lovgivning om social sikring for så vidt angår tredjelandsstatsborgere.

Artikel 15

Betingelser for ophold i en anden medlemsstat

1. Den fastboende udlænding skal hurtigst muligt og senest tre måneder efter sin indrejse til den anden medlemsstats område indgive en ansøgning om opholdstilladelse til denne medlemsstats kompetente myndigheder.

▼B

Medlemsstaterne kan acceptere, at den fastboende udlænding indgiver ansøgning om opholdstilladelse til de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, mens vedkommende stadig har ophold i den første medlemsstat.

2. Den anden medlemsstat kan af de pågældende kræve bevis for, at de råder over:

a) faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de kan forsørge sig selv og deres familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. For hver af de kategorier, der er omhandlet i artikel 14, stk. 2, vurderer medlemsstaterne disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til minimumsniveauet for lønninger og pensioner

b) en sygeforsikring, der dækker alle de risici i den anden medlemsstat, der normalt er dækket for den pågældende medlemsstats egne statsborgere.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at tredjelandsstatsborgere efterlever integrationsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret.

Denne betingelse finder ikke anvendelse, hvis det kræves, at de pågældende tredjelandsstatsborgere for at opnå status som fastboende udlændinge har skullet opfylde integrationsbetingelser i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2.

Med forbehold af andet afsnit kan det kræves, at de pågældende personer følger sprogkurser.

4. Ansøgningen skal ledsages af den i henhold til national ret fastsatte dokumentation for, at de pågældende opfylder de relevante betingelser, samt af deres opholdstilladelse som fastboende udlænding og gyldig rejselegitimation eller bekræftede kopier heraf.

Den dokumentation, der er omhandlet i første afsnit, kan også omfatte dokumentation vedrørende passende boligforhold.

Navnlig:

a) hvis de pågældende personer udfører erhvervsmæssig virksomhed, kan den anden medlemsstat kræve, at de fremlægger bevis for:

   i) hvis de er arbejdstagere, at de har en arbejdskontrakt, en erklæring fra arbejdsgiveren om deres ansættelse eller et tilbud om en arbejdskontrakt i henhold til betingelserne i national ret. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke af disse dokumenter der er påkrævet

   ii) hvis de udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, at de har de midler, der i overensstemmelse med national ret er nødvendige for at udøve sådan erhvervsvirksomhed; de skal fremlægge de nødvendige dokumenter og tilladelser

▼B

b) hvis de pågældende personer studerer eller gennemgår en erhvervsuddannelse, kan den anden medlemsstat kræve, at de fremlægger bevis for, at de er indskrevet ved en godkendt uddannelsesinstitution med henblik på at gennemføre studier eller erhvervsuddannelse.

Artikel 16

Familiemedlemmer

1. Hvis en fastboende udlænding udøver sin opholdsret i en anden medlemsstat, og hvis familien allerede levede sammen i den første medlemsstat, har de familiemedlemmer, der opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF, ret til at ledsage eller slutte sig til den fastboende udlænding.

2. Hvis en fastboende udlænding udøver sin opholdsret i en anden medlemsstat, og hvis familien allerede levede sammen i den første medlemsstat, har andre familiemedlemmer end dem, der er omfattet af artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF, ret til at ledsage eller slutte sig til den fastboende udlænding.

3. For så vidt angår indgivelse af en ansøgning om opholdstilladelse finder bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, anvendelse.

4. Den anden medlemsstat kan kræve, at de pågældende familiemedlemmer sammen med ansøgningen om opholdstilladelse forelægger:

a) deres EF-opholdstilladelse som fastboende udlænding eller anden form for opholdstilladelse og gyldig rejselegitimation eller bekræftede kopier heraf

b) bevis for, at de har opholdt sig som familiemedlemmer til en fastboende udlænding i den første medlemsstat

c) bevis for, at de råder over faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at de kan forsørge sig selv uden social bistand fra den pågældende medlemsstat, eller at den fastboende udlænding råder over sådanne indtægter og er forsikret på deres vegne, samt en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse indtægter på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til mindsteniveauet for lønninger og pensioner.

5. Hvis familien ikke levede sammen i den første medlemsstat, finder bestemmelserne i direktiv 2003/86/EF anvendelse.

Artikel 17

Offentlig orden og offentlig sikkerhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en fastboende udlænding eller hans familiemedlemmer opholdstilladelse, hvis den pågældende udgør en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

▼B

Når medlemsstaterne træffer en sådan afgørelse, skal de tage hensyn til alvoren eller arten af personens eller dennes familiemedlems/familiemedlemmers krænkelse af den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed eller til den fare, der er forbundet med vedkommende.

2. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse må ikke begrundes med økonomiske forhold.

Artikel 18

Folkesundhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en fastboende udlænding eller hans familiemedlemmer opholdstilladelse, hvis den pågældende udgør en trussel mod folkesundheden.

2. De eneste sygdomme, der kan begrunde nægtelse af indrejse eller opholdstilladelse på den anden medlemsstats område, er de sygdomme, der er omhandlet i Verdenssundhedsorganisationens gældende relevante instrumenter, samt andre smitsomme infektions- eller parasitsygdomme, som der i værtslandet er truffet beskyttelsesforanstaltninger imod af hensyn til landets egne borgere. Medlemsstaterne må ikke indføre nye og mere restriktive bestemmelser eller former for praksis.

3. Sygdomme, som vedkommende har pådraget sig i den anden medlemsstat efter meddelelsen af den første opholdstilladelse, kan ikke begrunde afslag på fornyelse af opholdstilladelsen eller udsendelse.

4. En medlemsstat kan kræve, at personer, der er omfattet af dette direktiv, underkastes en helbredsundersøgelse for at få fastslået, at de ikke lider af de i stk. 2 nævnte sygdomme. Anvendelsen af sådanne, eventuelt gratis, helbredsundersøgelser må ikke være systematisk.

Artikel 19

Behandling af ansøgninger og meddelelse af opholdstilladelse

1. De kompetente nationale myndigheder behandler ansøgningen inden for fire måneder efter den dato, hvor den blev indgivet.

Hvis ansøgningen ikke er ledsaget af den dokumentation, der er nævnt i artikel 15 og 16, eller i særlige tilfælde, hvis behandlingen af ansøgningen er kompliceret, kan den tidsfrist, der er omhandlet i første afsnit, forlænges i en periode på højst tre måneder. I sådanne tilfælde underretter de kompetente nationale myndigheder ansøgeren herom.

2. Hvis betingelserne i artikel 14, 15 og 16 er opfyldt, meddeler den anden medlemsstat den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, jf. dog bestemmelserne om offentlig orden, offentlig sikkerhed og folkesundhed i artikel 17 og 18. Opholdstilladelsen fornyes om nødvendigt efter ansøgning, når den udløber. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat om sin afgørelse.

▼B

3. Den anden medlemsstat giver familiemedlemmer til den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, og som har samme gyldighedsperiode som den opholdstilladelse, den har givet den fastboende udlænding.

▼M1

Artikel 19a

Ændringer af EU-opholdstilladelser for fastboende udlændinge

1. Når en fastboende udlændings EU-opholdstilladelse indeholder den i artikel 8, stk. 4, omhandlede bemærkning, og når ansvaret for international beskyttelse af den fastboende udlænding i overensstemmelse med relevante internationale instrumenter eller national lovgivning overføres til en anden medlemsstat, inden denne medlemsstat udsteder den i artikel 8, stk. 5, omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, anmoder den anden medlemsstat den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, om at ændre den omhandlede bemærkning i overensstemmelse hermed.

2. Får en fastboende udlænding international beskyttelse i den anden medlemsstat, inden denne medlemsstat udstedte den i artikel 8, stk. 5, omhandlede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, anmoder denne medlemsstat den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, om at ændre den ved at indsætte den i artikel 8, stk. 4, omhandlede bemærkning.

3. Efter den i stk. 1 og 2 omhandlede anmodning udsteder den medlemsstat, der har udstedt den fastboende udlændings EU-opholdstilladelse, den ændrede EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen fra den anden medlemsstat.

▼B

Artikel 20

Proceduremæssige garantier

1. Enhver afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse skal begrundes. Afgørelsen meddeles den pågældende tredjelandsstatsborger efter procedurerne i den relevante nationale lovgivning. I meddelelsen angives eventuelle klagemuligheder og fristen herfor.

Eventuelle konsekvenser af, at der ikke foreligger en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, afgøres af den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Hvis der gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornys eller inddrages, har den pågældende ret til domstolsprøvelse i den pågældende medlemsstat.

Artikel 21

Rettigheder i den anden medlemsstat

1. Så snart en fastboende udlænding får opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 19, skal den pågældende i denne medlemsstat have ligebehandling på de områder og på de betingelser, der er nævnt i artikel 11.

▼B

2. Fastboende udlændinge skal have adgang til arbejdsmarkedet i henhold til bestemmelserne i stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at de i artikel 14, stk. 2, litra a), nævnte personer, i en periode på højst tolv måneder skal have begrænset adgang til anden virksomhed end den, der ligger til grund for deres opholdstilladelse, på de betingelser, der er fastsat i den nationale ret.

Medlemsstaterne kan i henhold til national ret fastsætte de betingelser, hvorunder de i artikel 14, stk. 2, litra b), eller c), nævnte personer kan udøve erhvervsmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende.

3. Så snart familiemedlemmerne til en fastboende udlænding får meddelt opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 19, nyder de pågældende i denne medlemsstat godt af de samme rettigheder som dem, der er nævnt i artikel 14 i direktiv 2003/86/EF.

Artikel 22

Inddragelse af opholdstilladelsen og tilbagetagelsespligt

1. Indtil tredjelandsstatsborgeren har opnået status som fastboende udlænding, kan den anden medlemsstat afslå at forny eller beslutte at inddrage opholdstilladelsen og tvinge den pågældende og vedkommendes familiemedlemmer til at forlade dens område i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret, herunder udsendelsesprocedurer, i følgende tilfælde:

a) ud fra hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, jf. artikel 17

b) når betingelserne i artikel 14, 15 og 16 ikke længere er opfyldt

c) når tredjelandsstatsborgeren ikke opholder sig lovligt i nævnte medlemsstat.

2. Hvis den anden medlemsstat vedtager en af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, tilbagetager den første medlemsstat øjeblikkeligt og uden formaliteter den fastboende udlænding og vedkommendes familiemedlemmer. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat herom.

3. Indtil tredjelandsstatsborgeren har opnået status som fastboende udlænding, kan den anden medlemsstat med forbehold af den i stk. 2 omhandlede tilbagetagelsespligt i overensstemmelse med og under overholdelse af garantierne i artikel 12 vedtage en beslutning om at udsende tredjelandsstatsborgeren fra EU's område ud fra vægtige hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

I sådanne tilfælde hører den anden medlemsstat den første medlemsstat, når den træffer beslutningen.

▼B

Når den anden medlemsstat vedtager en beslutning om at udsende den pågældende tredjelandsstatsborger, tager den alle relevante foranstaltninger med henblik på en effektiv gennemførelse. I sådanne tilfælde giver den anden medlemsstat den første medlemsstat relevante oplysninger om gennemførelsen af beslutningen om udsendelse.

▼M1

3a. Medmindre den internationale beskyttelse i mellemtiden er blevet inddraget, eller personen henhører under en af de kategorier, som er angivet i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/83/EF, finder stk. 3 i denne artikel ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, hvis EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge, der er udstedt af den første medlemsstat, indeholder den bemærkning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i dette direktiv.

Dette stykke berører ikke artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/83/EF.

▼B

4. Beslutninger om udsendelse kan ikke ledsages af et permanent opholdsforbud i de i stk. 1, litra b) og c), nævnte tilfælde.

5. Tilbagetagelsespligten i stk. 2 berører ikke den mulighed, at den fastboende udlænding og vedkommendes familiemedlemmer flytter til en tredje medlemsstat.

Artikel 23

Opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat

1. Den anden medlemsstat giver efter ansøgning fastboende udlændinge den status, der er omhandlet i artikel 7, med forbehold af bestemmelserne i artikel 3, 4, 5 og 6. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat om sin beslutning.

2. Med hensyn til indgivelse og behandling af ansøgninger om opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat gælder den procedure, der er fastsat i artikel 7. Udstedelse af opholdstilladelse sker efter bestemmelserne i artikel 8. I tilfælde af afslag på ansøgningen gælder de proceduremæssige garantier, der er fastsat i artikel 10.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

Rapport og rendezvous-klausul

Kommissionen aflægger regelmæssigt og første gang senest den 23. januar 2011 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer. Disse ændringsforslag skal først og fremmest vedrøre bestemmelserne i artikel 4, 5, 9 og 11 samt kapitel III.

▼B

Artikel 25

Kontaktpunkter

▼M1

Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der skal være ansvarlige for at modtage og videresende de oplysninger og den dokumentation, som er omhandlet i artikel 8, 12, 19, 19a, 22 og 23.

▼B

Medlemsstaterne samarbejder på en hensigtsmæssig måde ved den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger og dokumentation.

Artikel 26

Gennemførelse i national lov

▼M2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 23. januar 2006. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, og stk. 3a, senest den 12. juni 2026. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

▼B

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 27

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 28

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.